भिषजा चिकित्सकावश्विना सुते प्रवृत्तेऽस्मिन् कर्म्मणि मधु भेषजं मधुरमौषधरूपं हविरधातां सम्पादितवन्तौ ॥

अथ चतुर्थीमाह। "आ जुह्वाना सरस्वती। इन्द्रायेन्द्रियाणि वीर्य्यम्। इडाभिरश्विना विषम्। समूर्ज्जꣳ सꣳरयिं दधुः" इति। चतुर्थप्रयाजदेवता इडाः, ताभिः सहिता सरस्वती आजुह्वाना स्वयं कर्म्माण्याह्वयमाना इन्द्रार्थमिन्द्रियाणि वीर्य्यञ्च सम्पादयितुं योग्यं हविर्दधात्विति शेषः। अश्विनौ देवौ ताभिरिडाभिः सह इषमन्नं दधुः सम्पादितवन्तः, ऊर्ज्जं क्षीरादिरसं सम्पादितवन्तः, रयिं धनं सम्पादितवन्तः ॥

पञ्चमीमाह। "अश्विना नमुचेः सुतम्। सोमꣳ शुक्रं परिस्रुता। सरस्वती तमाभरत्। बर्हिषेन्द्राय पातवे" [२] इति। बर्हिःशब्दाभिधेयः पञ्चमप्रयाजदेवः, हे अश्विनौ तेन बर्हिषा युक्ता सरस्वती सुतमभिषुतं शुक्रं निर्म्मलं सोमं सोमत्वेन भावितं रसं नमुचेः सकाशात् आभरत् आहरत्, किमर्थमिन्द्राय इन्द्रार्थं पातवे पातुम् ॥

अथ षष्ठीमाह। "कवष्यो न व्यचस्वतीः। अश्विभ्यां न दुरो दिशः। इन्द्रो न रोदसी दुघे। दुहे कामान्त्सरस्वती" इति। दुरःशब्दाभिधेया या द्वाराभिमानिन्यः षष्ठप्रयाजदेवताः, कवष्यो न कवाटवत्य इव व्यचस्वतीः अवकाशवत्यः अश्विभ्यां न अश्विभ्यामपि सह वर्त्तन्त इति शेषः। इन्द्रो न इन्द्रोऽपि रोदसी दुघे द्यावापृथिव्यौ दोग्धि। सरस्वती कामान् दुहे दोग्धि ॥